

[Juul-Madsen.]

lige arbejder den 20. december 1973. Svaret er optrykt i Folketingstidende for den 8. januar 1974. Ministeren siger her bl. a., at det næppe kan overraske, at spørgsmålet om ophævelse af denne bestemmelse — den jeg har omtalt i mit lovforslag — indgår i regeringens overvejelser. Men senere blev jeg så gjort opmærksom på, at disse overvejelser var endt med, at den højtærede minister ville søge at klare tingene med en bekendtgørelse.

Det er jeg betænkelig ved. Desuden vil jeg gerne understrege, at så er der jo også det synspunkt, som måske for mig er det afgørende, at vel tvivler jeg ikke om, at den nuværende minister for offentlige arbejder vil holde sig til denne bekendtgørelse og dermed hindre, at de socialistiske synspunkter, der ligger bag ved det lovforslag, der blev vedtaget sidste år, kan trænge igennem, men en eller anden dag, som vi ikke kender, vil der jo sidde en anden minister i den nuværende ministers stol. Det kan være en minister, der har anden politisk observans, og så ønsker jeg ikke, at man kan sætte de bestemmelser i kraft, der blev vedtaget sidste år, blot ved en ny ministeriel bekendtgørelse. Så ønsker jeg, der skal et lovforslag til i folketinget, således at det er folketinget, der har hånd i hanke med en sag, der, som jeg sagde før, kan få stor betydning for politikken med hensyn til pengeformidling her i landet. Derfor har vi fremsat dette lovforslag, derfor ønsker vi at opretholde det, og derfor ønsker vi altså de bestemmelser ud af loven, som blev vedtaget den 8. juni sidste år.

Jeg skal gerne sige, at hvis der i vort lovforslag ligger konsekvenser i retning af, at personalet hos p og t — som jo har haft særlige rettigheder, som naturligt er, fordi det er den virksomhed, der naturligt hører sammen med postgirokontoret — ikke længere har de rettigheder, som det havde også før hr. Kampmann fremsatte sit lovforslag, så er det jo kun et teknisk problem at klare den side af sagen. Det, vi med vort lovforslag

sigter imod er at ophæve de bestemmelser, der gør det muligt, hvis der er en minister, der ønsker det, at påbegynde en postsparebank her i landet.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Det ærede medlem hr. Kampmann spurgte mig, hvordan det gik med de vanskeligheder for postgirokontoret, der også her i salen har været kritiseret. Jeg vil gerne svare, at det heldigvis er sådan, at disse vanskeligheder nu er ved at være overvundet, og jeg kan forsikre min forgænger i embedet om, at al vor energi er sat ind på at overvinde de vanskeligheder, der eventuelt måtte være tilbage.

Med hensyn til diskussionen om dette lovforslag vil jeg gerne føje til det jeg har sagt, at der jo ikke skal være tvivl om, at jeg ønsker den bestemmelse ændret, som blev indsat vedrørende alle statsansattes ret til at benytte postgirokonti som lønkonti og vedrørende lånemuligheder. Jeg har ladet mig belære af mine embedsmænd om, at det kunne ordnes ved at ændre i bekendtgørelsen, og jeg synes ikke, der var nogen grund til at gøre nogen stor blæst af det, hvis det kunne ordnes på den måde. Det er så kort tid siden, lovforslaget blev vedtaget, og loven har endnu ikke virket. Men hvis det er tilfældet, at der i udvalget om offentlige arbejder er den opfattelse, at den hensigt, jeg har, at ændre i bekendtgørelsen, ikke er holdbar, så skal det ikke møde nogen stor modstand fra mig, at vi får et ændringsforslag frem. Det vil jeg gerne have sagt allerede her. Men jeg vil dog gerne føje til til forslagsstillerne, at det efter min mening kun skal dreje sig om stk. 2, ikke stk. 3, fordi det vedrører statens brug af postgiroen, og det er indarbejdet. Det er også foreslået taget ud af lovforslaget, men jeg vil anbefale, at det i hvert fald ikke sker.

Kampmann (S):

Jeg vil gerne takke for ministerens besvarelse, herunder også besvarelsen vedrørende